

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **P. K.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátkou JUDr. Ivanou Zamazalovou,
sídlem Červenohrádecká 1557, 431 11 Jirkov,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí
a zemědělství,**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2017, č. j. 529/ZPZ/2017-9,

takto:

- I.** Žaloba se **zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2017, č. j. 529/ZPZ/2017-9, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kadaň, odboru životního prostředí (dále jen „městský úřad“) ze dne 2. 1. 2017, č. j. MUKK/49956/2016, kterým bylo podle § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zastaveno

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T. (K.ř.č. 1 - rozsudek)

řízení o žádosti žalobce podle § 35 odst. 1 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o myslivosti“) o ustanovení jeho osoby do funkce mysliveckého hospodáře pro honitbu Vinaře. Žalobce se v žalobě zároveň domáhal toho, aby soud zrušil také uvedené rozhodnutí městského úřadu a uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce namítal, že se žalovaný nesprávně nevypořádal se všemi odvolacími důvody, zejména zásadní námitkou, že jeho smlouva o nájmu honitby ze dne 27. 2. 2015 byla platná. Uvedl, že již v roce 2015 rozhodl městský úřad i žalovaný o jeho žádostech o ustanovení nového mysliveckého hospodáře a myslivecké stráže stejně jako v napadeném rozhodnutí. Z procesní opatrnosti proto nyní podal u Okresního soudu v Chomutově též žalobu na určení platnosti této jeho nájemní smlouvy a zároveň na určení toho, že předchozí nájemní smlouva Mysliveckého sdružení Kolina Vinaře ze dne 22. 11. 2012 byla dopisem ze dne 7. 2. 2015 řádně ukončena. K tomu jej vedla argumentace žalovaného, který si podle žalobce nepřípustně osoboval právo hodnotit odpověď obce Vilémov jako člena honebního společenstva a platnost jednotlivých rozhodnutí valných hromad a vyvozovat z toho závěry pro své rozhodnutí, podle kterých byla žalobcova nájemní smlouva neplatná stejně jako ukončení předchozí nájemní smlouvy, aniž by vyčkal rozhodnutí Okresního soudu v Chomutově o žalobách, které se věci dotýkají. Těmi podle žalobce byla zejm. řízení vedená pod sp. zn. 24 C 200/2015, ve kterém se jednalo o žalobu žalobce na určení neplatnosti usnesení valné hromady honebního společenstva ze dne 10. 4. 2015, popř. i řízení týkající se žaloby obce Vilémov ze dne 26. 2. 2015 na neplatnost rozhodnutí valné hromady. Oba správní orgány hodnotily jednotlivé listiny, které byly v obou spisech Okresního soudu v Chomutově založeny jako důkazy. Podle žalovaného ani jedna z uvedených žalob nezakládala důvod k přerušení řízení pro předběžnou otázku. Podle žalobce však posouzení platnosti, či neplatnosti jakéhokoli rozhodnutí valné hromady honebního společenstva, jakož i platnosti, či neplatnosti nájemní smlouvy či jejího ukončení, nenáleží do působnosti správního orgánu. Jelikož tedy správní orgán nemohl otázku smlouvy vyřešit jako otázku předběžnou, měl postupovat v souladu s § 57 správního řádu.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí. Nesouhlasil s tvrzením žalobce, podle kterého posouzení platnosti, či neplatnosti jakéhokoli rozhodnutí valné hromady honebního společenstva, jakož i platnosti, či neplatnosti nájemní smlouvy či jejího ukončení, nenáleží do působnosti správního orgánu. Posouzení platnosti právních jednání orgánů honebního společenstva na ně navazujících smluv jako předběžné otázky, na jejímž řešení závisí rozhodnutí o žádosti o ustanovení do funkce mysliveckého hospodáře, je v souladu s § 57 odst. 4 správního řádu v pravomoci orgánu státní správy myslivosti. Odkázal k tomu na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2010, č. j. 7 As 62/2009 - 120, publ. pod č. 2272/2011 Sb. NSS, s tím, že právní názor zde uvedený se plně vztahuje i na žalobou napadené rozhodnutí. Předběžnou otázku žalovaný vymezil jako otázku platnosti nájemní smlouvy o nájmu honitby ze dne 27. 2. 2015 mezi honebním společenstvem a žalobcem. Podle jeho závěru nebyl honební výbor Honebního společenstva Vinaře oprávněn rozhodnout o uzavření této smlouvy, a proto byla tato smlouva neplatná pro rozpor s § 580 odst. 1 občanského zákoníku.

Replika žalobce

4. Žalobce v replice uvedl, že žalovaným poukazovaná judikatura se týkala odlišných případů a nelze ji automaticky aplikovat na projednávanou věc. Nadále se domníval, že správní orgán nebyl oprávněn prohlásit smlouvu o nájmu honitby za neplatnou. Kdyby soud přisvědčil této

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

argumentaci žalovaného, musel by za neplatné prohlásit všechny smlouvy o nájmu honitby, neboť všechny byly uzavírány stejně jako ta, kterou za neplatnou označil. Za této situace by správní orgán nemohl vůbec jmenovat mysliveckou stráž ani mysliveckého hospodáře, ale musel by honební společenstvo vyzvat k předložení platné smlouvy, což však neučinil.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť s tím oba účastníci výslovně souhlasili.
6. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
7. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Soud se nejprve vypořádal s obecně formulovanou námitkou žalobce, podle které se žalovaný nesprávně vypořádal se všemi důvody uvedenými v odvolání, zejména pak s námitkou, že jeho smlouva o nájmu honitby ze dne 27. 2. 2015 byla platná.
9. K tomu soud konstatuje, že v případě žalobních námitek se žalobce nemůže omezit na pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 8 As 53/2008 - 93, publ. pod č. 2026/2009 Sb. NSS). Řízení před správním soudem není pokračováním správního řízení, jde o řízení zcela oddělené, a proto nelze při formulaci žalobních bodů pouze odkazovat na písemnosti ve správním řízení. Odkaz na skutkovou či právní argumentaci lze akceptovat jako součást žalobních důvodů pouze za výjimečných podmínek, přičemž jednou z nich nevyhnutelně je, aby byl v textu žaloby učiněný odkaz zcela konkrétní, směřující na jednoznačně individualizovanou a nezaměnitelnou skutkovou či právní argumentaci, tj. na konkrétní bod. Tato primární podmínka není v nyní projednávané věci naplněna, neboť odkaz žalobce na odvolací námitky a nesprávné vypořádání se s nimi je obecný a neváže se k jakémukoli konkrétnímu tvrzení. Žalobce přitom je povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, publ. pod č. 835/2006 Sb. NSS, dostupný – stejně jako veškerá zde uváděná soudní rozhodnutí – na www.nssoud.cz). Obdobně např. v rozsudku ze dne 17. 2. 2006, č. j. 8 Azs 134/2005-44, publ. pod č. 572/2006 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud konstatoval, že za žalobní body nelze považovat ani prostý výčet paragrafů správního řádu, které údajně žalovaný porušil, ani jejich parafrázi bez jakékoliv specifikace.
10. Soud proto v obdobně obecném duchu jako žalobce konstatuje, že s jednotlivými námitkami uvedenými v odvolání se žalovaný vypořádal v napadeném rozhodnutí, pročez žalobce měl v rámci včas uplatněných žalobních bodů logicky brojit proti způsobu, jakým byly žalovaným jeho Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

odvolací námitky posouzeny, neboť předmětem žaloby je právě rozhodnutí žalovaného o odvolání; takové tvrzení však žaloba neobsahuje.

11. Jediným řádně uplatněným žalobním bodem tak je ten, ve kterém žalobce namítal, že posouzení platnosti, či neplatnosti jakéhokoli rozhodnutí valné hromady honebního společenstva a platnosti, či neplatnosti smlouvy o nájmu honitby či jejího ukončení nespadlo do působnosti správních orgánů, tyto skutečnosti jimi nemohly být posouzeny jako předběžná otázka, a řízení proto mělo být s ohledem na žalobcem zmíněná soudní řízení přerušeno podle § 57 správního řádu.
12. Podle § 35 odst. 1 věty první zákona o myslivosti je uživatel honitby povinen navrhnout orgánu státní správy myslivosti ustanovení mysliveckého hospodáře. Podle § 35 odst. 7 zákona o myslivosti mysliveckého hospodáře ustanovuje a odvolává orgán státní správy myslivosti na návrh uživatele honitby. Pro ustanovování a odvolávání platí obdobně ustanovení § 12 odst. 3 a § 13.
13. Podle § 2 písm. n) zákona o myslivosti se pro účely tohoto zákona uživatelem honitby rozumí držitel honitby, pokud honitbu využívá sám, nebo osoba, které držitel honitby honitbu pronajal. Podle § 33 odst. 1 věty první tohoto zákona smlouva o nájmu honitby musí být uzavřena písemně na dobu 10 let. Podle § 21 odst. 1 písm. c) tohoto zákona náleží do působnosti valné hromady rozhodovat o způsobu využití společenstevní honitby, včetně uzavření, změny nebo vypovězení smlouvy o nájmu honitby. Podle § 21 odst. 2 tohoto zákona valná hromada může přenést působnost podle odstavce 1 písm. c) na honební výbor. Podle § 23 odst. 1 tohoto zákona honební starosta zastupuje honební společenstvo navenek. Uzavřít, změnit nebo vypovědět smlouvu o nájmu honitby může honební starosta jenom s předchozím souhlasem příslušného orgánu honebního společenstva, jinak je jím provedený úkon neplatný.
14. Podle § 57 odst. 1 správního řádu, jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, správní orgán
 - a) může dát podnět k zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem veřejné moci; v případech stanovených zákonem je správní orgán povinen takový podnět dát, nebo
 - b) může vyzvat účastníka, popřípadě jinou osobu, aby podala žádost o zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem veřejné moci ve lhůtě, kterou správní orgán určí, nebo
 - c) si o ní může učinit úsudek; správní orgán si však nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu.Podle § 57 odst. 2 správního řádu, probíhá-li před příslušným správním orgánem nebo před jiným příslušným orgánem veřejné moci řízení o předběžné otázce nebo jestliže dal správní orgán k takovému řízení podnět podle odstavce 1 písm. a) či učinil výzvu podle odstavce 1 písm. b), postupuje správní orgán podle § 64. Pokud řízení na podnět správního orgánu nebylo zahájeno nebo nebyla podána žádost o zahájení řízení v určené lhůtě, lze v řízení pokračovat. Podle § 57 odst. 3 správního řádu rozhodnutím příslušného orgánu o předběžné otázce, které je pravomocné, popřípadě předběžně vykonatelné, je správní orgán vázán.
15. Podle § 64 odst. 1 správního řádu správní orgán může řízení usnesením přerušit
 - a) současně s výzvou k odstranění nedostatků žádosti podle § 45 odst. 2,
 - b) současně s výzvou k zaplacení správního poplatku, který je spojen s určitým úkonem v řízení, a s určením lhůty k jeho zaplacení; v řízení pokračuje, jakmile mu byl předložen doklad o zaplacení správního poplatku,
 - c) probíhá-li řízení o předběžné otázce nebo správní orgán
 1. dal k takovému řízení podnět podle § 57 odst. 1 písm. a),
 2. učinil výzvu podle § 57 odst. 1 písm. b), anebo

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

3. učinil úkon podle § 57 odst. 4; za úkon správního orgánu se považuje i předání písemnosti k doručení podle § 19 a vyvěšení písemnosti na úřední desce,
d) do doby ustanovení opatrovníka procesně nezpůsobilému účastníkovi,
e) z dalších důvodů stanovených zákonem.
16. S ohledem na znění § 35 odst. 1 a 7 a § 2 písm. n) zákona o myslivosti je zřejmé, že orgán státní správy myslivosti musí před ustanovením mysliveckého hospodáře kromě jiného jako předběžnou otázku posoudit, zda byl myslivecký hospodář navržen uživatelem honitby, tedy osobou, které držitel honitby honitbu pronajal smlouvou, která je platná ke dni rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti, neboť jde o otázku, na které závisí rozhodnutí ve věci. Přitom vychází z podkladů pro vydání rozhodnutí, kterými mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci (viz § 50 a násl. správního řádu).
17. Z předloženého správního spisu bylo zjištěno, že žalobcem předložená smlouva o nájmu honitby byla datována dnem 27. 2. 2015, jako nájemce honitby Vinaře v ní byl uveden žalobce, pronájem byl stanoven na dobu deseti let od 1. 6. 2015 do 31. 5. 2025 a za pronajímatele Honební společenstvo Vinaře ji podepsal žalobce označený jako starosta společenstva. Ze spisu nevyplývá, že by o předběžné otázce existovalo pravomocné rozhodnutí. Zároveň se předběžná otázka netýkala toho, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani otázky osobního stavu.
18. S ohledem na znění § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu si tak o ní správní orgány **mohly** učinit úsudek.
19. Povinnost přerušit řízení by však správním orgánům nevyplývala ani z § 57 odst. 2 ve spojení s § 64 odst. 1 správního řádu, tedy za žalobcem naznačené situace, kdy by správní orgány zjistily, že před jiným příslušným orgánem veřejné moci probíhalo dosud pravomocně neskončené řízení o předběžné otázce. I v tomto případě je totiž přerušování řízení zásadně pouze možností správního orgánu, nikoli jeho povinností (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2011, č. j. 6 Ads 23/2011-60, ze dne 30. 4. 2019, č. j. 5 As 302/2017-42, či ze dne 15. 7. 2020, č. j. 4 As 68/2020-53).
20. K tomu soud dodává, že z předloženého správního spisu ani nevyplývá, že by před jiným příslušným orgánem veřejné moci skutečně probíhalo řízení o předběžné otázce. Ve spise je založena kopie žaloby obce Vilémov proti Honebnímu společenstvu Vinaře opatřená jinak nečitelným razítkem Okresního soudu v Chomutově. Obec Vilémov se v ní domáhala určení toho, že rozhodnutí Honebního společenstva Vinaře uvedené v oznámení honebního starosty ze dne 6. 2. 2015 je neplatné. Tímto rozhodnutím měla být ukončena smlouva o nájmu honitby ze dne 22. 11. 2012 uzavřená mezi Honebním společenstvem Vinaře a Mysliveckým sdružením Kolina Vinaře.
21. Správní orgány měly k dispozici též kopii žaloby, kterou žalobce podle svého tvrzení podal u Okresního soudu v Chomutově, kde byla vedena pod sp. zn. 24 C 200/2015. Podle této listiny mělo být žalovaným Honební společenstvo Vinaře a soud měl určit, že usnesení valné hromady Honebního společenstva Vinaře přijaté dne 10. 4. 2015 bylo neplatné. Důvodem neplatnosti tohoto usnesení mělo být to, že valná hromada byla svolána osobou k tomu neoprávněnou, pozvánka na tuto valnou hromadu neměla potřebné náležitosti a nebyla doručena všem členům honebního společenstva, dále na valnou hromadu zřejmě byli pozváni vlastníci pozemků, kterým nenáleží hlasovací právo. Žalobce se domníval, že počet hlasů v zápise z valné hromady je chybný.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

22. Soud shrnuje, že i kdyby bylo prokázáno, že obě tyto žaloby byly skutečně podány u soudu a řízení jimi zahájená v době rozhodování správních orgánů stále nebyla pravomocně ukončena, nebylo by stejně možné je považovat za řízení, ve kterých měl jiný orgán veřejné moci vydat rozhodnutí o předběžné otázce. Tou byla platnost žalobcem předložené smlouvy o nájmu honitby ze dne 27. 2. 2015 ke dni rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti. Výsledkem ani jednoho z tvrzených soudních řízení by však nebylo pro správní orgány závazné zodpovězení této otázky. Jejich předmětem totiž byly otázky jiné, což je zřejmé z navrhovaných výroků uvedených v těchto žalobách. Je-li v § 57 odst. 3 správního řádu uvedeno, že rozhodnutím příslušného orgánu o předběžné otázce, které je pravomocné, popřípadě předběžně vykonatelné, je správní orgán vázán, myslí se tím samozřejmě výroková část těchto rozhodnutí, nikoli případné právní úvahy, kterými se příslušný orgán snad možná mohl zabývat v odůvodnění těchto rozhodnutí.
23. Pro úplnost soud konstatuje, že žalobu na určení platnosti nájemní smlouvy ze dne 27. 2. 2015 a zároveň na určení toho, že předchozí nájemní smlouva Mysliveckého sdružení Kolína Vinaře ze dne 22. 11. 2012 byla dopisem ze dne 7. 2. 2015 řádně ukončena, měl žalobce podle svého tvrzení v žalobě podávat k Okresnímu soudu v Chomutově až v době podání právě projednávané žaloby. V době vydání napadeného rozhodnutí tedy podána nebyla, není proto myslitelné, aby snad správní řízení mělo být přerušeno s ohledem na tuto (v té době neexistující) žalobu.
24. Soud připomíná, že s ohledem na vymezení žalobního bodu nepřezkoumával samotné posouzení věci žalovaným, a to po stránce skutkové ani právní. V řízení se zabýval výhradně procesním postupem správních orgánů, neboť pouze to žalobce žalobou napadl.
25. Z uvedených důvodů soud žalobu vyhodnotil v mezích včas uplatněného žalobního bodu jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, a ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 25. listopadu 2020

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)